

Dotaz:

Na základě zjištění v katastru nemovitostí jsem zjistil, že kaple v obci Mniší je ve vlastnictví města. O tento majetek se tedy musí město starat, což představuje nemalé finanční náklady. Již před několika lety byly do oprav investovány milionové částky (oprava zvonice a krovu). V současné době je zde opět žádost občanů Mniší, aby město opravilo interiér, schody apod., což znamená další milionové náklady.

Stát se s církví vyrovnal navrácením majetku a finanční kompenzací v hodnotě 17 miliard Kč, a to za účelem, aby se církev o svůj majetek starala.

Z tohoto důvodu se ptám, proč se má město, tedy daňoví poplatníci, znovu starat o církevní majetek, který je využíván církví ke svatbám, pohřbům, křtům a dalším obřadům.

Žádám, aby mi byl dle zákona č. 106/1999 Sb. předložen dokument, na jehož základě město tuto nemovitost nabylo.

Jako zastupitel jsem na tuto záležitost již v minulosti upozorňoval. Na základě toho byl vypracován odhad ve výši cca 2 500 000 Kč, za kterou by měl být tento majetek prodán církvi.

Domnívám se, že se může jednat o porušení zákona. Město je povinno jednat jako řádný hospodář, avšak pouze ve vztahu k majetku, který mu skutečně náleží, tedy který vlastní.

Konstatuji, že na základě odpovědi, která mi bude sdělena, budu zvažovat, zda je adekvátní podat trestní oznámení.

Odpověď:

Po prověření dostupných údajů bylo zjištěno, že nemovitost, kterou ve své žádosti označujete jako „kapli v obci Mniší“, je v katastru nemovitostí evidována jako pozemek parc. č. st. 92, druh pozemku zastavěná plocha a nádvoří o výměře 309 m², jehož součástí je stavba bez čp/če. Nemovitost je zapsána na listu vlastnictví č. 10001 pro katastrální území Mniší jako vlastnictví Města Kopřivnice.

Město Kopřivnice nabylo vlastnické právo k této nemovitosti v roce 1993 na základě postupu podle zákona č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí.

Podle § 1 odst. 1 a § 2 odst. 1 uvedeného zákona přešel ke dni jeho účinnosti do vlastnictví obcí historický majetek, který obce vlastnily ke dni 31. 12. 1949, pokud splňoval zákonem stanovené podmínky. K přechodu vlastnictví docházelo přímo ze zákona, nikoli na základě kupní smlouvy či jiného dvoustranného právního jednání.

Zápis vlastnického práva Města Kopřivnice byl následně proveden do katastru nemovitostí na základě jednostranného prohlášení obce o přechodu vlastnictví podle citovaného zákona. Tento způsob nabytí majetku není restitučním postupem podle pozdějších právních předpisů,

zejména podle zákona č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi.

K části Vašeho dotazu „... proč se má město, tedy daňoví poplatníci, znovu starat o církevní majetek, který je využíván církví ke svatbám, pohřbům, křtům a dalším obřadům.“ uvádíme, že Město Kopřivnice je vlastníkem uvedené nemovitosti od roku 1993 a tento právní stav se dosud nezměnil.

Obec je při nakládání se svým majetkem povinna postupovat s péčí řádného hospodáře v souladu s § 38 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů. Současně obec při správě svého majetku a při rozhodování o jeho využití sleduje zájmy obce a potřeby svých občanů ve smyslu § 35 odst. 1 a 2 uvedeného zákona.

Požadovaná listina – jednostranné prohlášení o přechodu vlastnictví ze dne 29. 1. 1993 – byla jako originální listina součástí návrhu na zápis vlastnického práva do katastru nemovitostí formou záznamu, který se týkal souboru více v té době řešených pozemků. Tato listina je proto uložena ve sbírce listin katastru nemovitostí vedené podle zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), a je součástí dokumentace příslušného katastrálního řízení. Poskytování kopií listin uložených ve sbírce listin katastru nemovitostí zajišťuje příslušný katastrální úřad v rámci své zákonné působnosti.